

कपोतवङ्गा च सोमवल्ली सरस्वती" इत्येव पाठः तत्र क-
पोतवङ्गीति पाठकल्पनं ग्रामादिकं सुश्रुतकवाक्यतया
कपोतवङ्गेति पाठस्यैव न्याय्यत्वात् ।

कपोतवर्णी स्त्री कपोतस्य वर्ण इव वर्णोऽस्याः गौरा० डीप् ।
सूक्ष्मलायां राजनि० तत्फलस्य कपोततल्यगुभ्रत्वात्तथात्वम्
कपोतवाणा स्त्री कपोतस्तृपाद इव वाणस्तत्तुल्याकारोऽस्याः ।
नल्लीकनामगन्धर्व्ये राजनि० शरतल्यरूपत्वात्तस्यात्तथात्वम् ।
कपोतवृत्ति स्त्री कपोतानामिव सखीहरणेनाकृतसञ्चयेन
वृत्तिः । कपोततल्यायां षड्व्ययरहितजीविकायाम् तस्याञ्च
षड्व्ययराहित्यं कपोतलुब्धकीययन्दे दर्शितवाक्ये स्फुटम् ।
कपोतानां वृत्तिरिव वृत्तिरस्य । २तथावृत्तियुक्ते लि० ।
“कपोतवृत्तिर्मांस्त्रिचयः संवत्सरनिचयोवा । संवत्सर-
निचये पूर्वनिचितमाह्वयुक्तां जह्यात्” विष्णु स०
वानप्रस्थधर्मकथने । [वामनवाटी] राजनि

कपोतवेगा स्त्री कपोतस्य वेगो यस्याः पु० । ब्राह्मीदृष्टे ।
कपोतसार न० कपोतः तद्वर्णः इव गारोऽत्र कण्ठत्वात् ।
स्रोतोञ्जने राजनि० । [कपोताञ्जनमिति पाठान्तरम् ।
कपोताञ्जन न० कपोतवर्णमञ्जनम् । स्रोतोञ्जने अमरः
कपोताभ पु० कपोतस्याभेदाभाऽस्य । १ कपोतवर्णे हेम० तस्य ना-
नावर्ण्येऽपि कपोताञ्जनादौ कण्ठवर्णो गृह्यते क्वचित् क-
र्त्तुरवर्णोऽपि “तदिदं भय कपोतकर्त्तुरमिति” कुमार-
प्रयोगात् कर्त्तुरवर्णस्य कण्ठाधिक्यात् कपोतवर्णत्वम् ।
सुश्रुतोक्ते २ मूषिकभेदे । “पूर्वमुक्ताः शुक्रविषा मूषि-
का ये समासतः । नामलक्षणेभ्यश्चैरपादय निबोध तान्”
इत्युपक्रम्य “बालन” इत्यादीन् “मूषिकश्च कपोतामस्तथै-
वापादय ह्यताः” इति विभज्य “अस्थेनानिलं
क्रुद्धोवातजान् कुरुते गदान् । महाकण्ठेन पित्तञ्च श्वेते-
न कफमेव च । महता कपिवेनाहृक् कपोतेन चतुष्टयम् ।
भवति चैषा दंष्ट्रेषु यन्मिमण्डलकुर्षिकाः । पिङ्गकोपव-
चाचोप्याः शोषश्च यथादृक्” इत्युक्तम् । रूपचतुष्टयं
वामपित्तशफरक्तजविकाररूपम् । [तस्य तन्नाशकत्वात्तथात्वम्]

कपोतारि पु० कपोतसारिः इत० । श्वेनपक्षिणि शब्दर०
कपोती स्त्री कपोतजातिः स्त्री डीप् । १ कपोतजातिस्त्रियाम् ।
२ यूपभेदे च । “अथ यथेतिहक्रस्य सतः श्रुलहृत्वाप्यं
भवति सह कपोती नाम यूपः शोह तादृशं यूपं
कुरुते बाह्यायुषोऽष्टं लोकमेति तस्मात्तादृशमायुष्का-
कीयूपं न कुर्वीत” यत० भा० ११, ७, २, २ । “वक्रः
वृत्तीत्यापय भवति स कपोती यूप कपोतास्य

ह्रीपक्षिषज्जिवेशस्यात्” भा० । तेनात्र केनचित्
कपोतिन् इति शब्दस्य कल्पनं भाष्यविरुद्धत्वादुपेक्ष्यम् ।
कपोल पु० सौ० कप-कोलच् । गण्डे गङ्गे (गाङ्ग)
अमरः । “कपोलकण्डू करिभिर्विनेतम्” कुमा० ।
“कपोलपाटलादेशि बभूव रघुचेष्टितम्” रघुः । “लोनाभिः
सुरकरिणां कपोलकायः” किरा० “यस्याः कपोलैः कञ्च-
घोतघामस्तम्भेषु” । “कपोलभित्तीरिव लोभगौरीः”
माघः कपोलाभितय इव विस्तीर्णत्वात् उपनि० स० ।
एवं कपोलफलकादयः प्रतीर्यकपोले ।

कप्यास न० आस्यतेऽनेन आस करणे घञ् ईत० । कपि-
पृष्ठान्तभागे “तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकीमेवमक्षिणी”
का० उ० । “कपेर्मर्कटस्यासस्य कप्यासं आसेरुपवेशनार्थस्य
करणे घञ् कपिपृष्ठान्तो येनोपविशति” भा० ।
कफ पु० केन जलेन फलति फल-ड । शरीरस्य धातु-
भेदे ह्येष्टि । “प्राणप्रयाणसमये कफवातपित्तैः कण्ठा-
वरोधनविधौ कारणं कुतस्ते” उद्भटः । कफस्य स्वरूप-
स्थानकर्मादिकं भावप्र० उक्तं यथा ।

“ह्येष्टा श्वेतो गुरुः स्निग्धः पिच्छलः शीतलस्तथा ।
तमोगुणाऽधिकः स्वादुर्विदग्धो लवणः भवेत् । एकः
ह्येष्टा नामस्थानकर्म्मभेदैः पञ्चविधः । अथ ह्य-
ज्ञाणां नामान्याह “कफस्यैतानि नामानि क्लेदनाव-
लम्बनः । रसनः क्लेहनश्चापि ह्येष्टः स्थानभेदतः
अथ क्लेदनादीनां स्थानान्याह । आमाशयेऽथ हृदये कण्ठे
शिरसि सन्निधु । स्थानेषूपैः सतप्याणां ह्येष्टा तिष्ठन्-
तुक्रमात् । दोषाणां सकलशरीरव्यापिनामपि पञ्च
स्थानानीति बाह्यलब्धाभिप्रायेणोक्तानि । तथाच वाग्-
भटः “इति प्रायेण दोषाणां स्थानान्येकीकृतात्मनाम् ।
व्यापिनामपि जानीयात् कर्माणि च पृथक् पृथक्” । इति
चरकश्च “ते व्यापिनेऽपि हृत्ताभ्योरधोमध्योर्हसंश्रयाः”
इति अथ तत्तत्स्थानगतस्य ह्येष्टाणः कर्माण्याह ।
क्लेदनः क्लेदयत्तन्मात्रशक्त्याऽपराधवपि । अनुगृह्णाति
च ह्येष्टस्थानान्युदककर्म्मणा । अयमर्थः क्लेदोऽयं
क्लेदयति तेन संवृतमन्नं भेदं प्राप्नोति । अपराधवपि
ह्येष्टस्थानानि हृदयादीनि मार्गेण गत्वा तत्र तत्र
हृदयालम्बनसंधारणरसमण्डलसमस्तोन्द्रियतर्पणसन्निध-
ह्येष्टपणाद्युदककर्म्मभिरनुगृह्णाति उपकरोति । तथाच
“रसयुक्ताल्लवोरेण हृदयस्थानलम्बनम् । त्रिकलम्बा-
रश्च चापि विदधात्त्वलम्बनः । त्रिकं शिरोबाहुद्वय-